

ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΤΡΟΠΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΘΗΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ

Τό λιοντάρι εἶνε ζωοκλῆ... δειλό ! Ἡ πενθηρία τοῦ πάνθηρος. Ὁ ἑλέφανς... πού πετάει σάν πουλί !... Ὁ ἵπποπόταμος πού τραχανίζει ἀνθρώπους... χωρίς διασκεδάσεως ! Ἡ ἄεργατη θάνα· γρήγορος· μυϊκός. Τὰ θαύματα τῆς μυϊκῆς Τσέ-Τσέ. Τὰ ἀνθρωποφάγα μυρμηγκία τοῦ Κεγκό. Σί ἄτοφοι νεκροί. Συνήθειες ἀνθρωποφάγων. Γιατί τρῶνε τεύς ἀρχηγούς των. Καί γιατί πε-
τεῦν τεύς νεκρούς στά ποτόμια. Παράδεξες συνήθειες, κ. λ. π. κ. λ. π.

Λοιπόν ; Ὁ λέων, τ' ἀτόρητο λιοντάρι, ὁ βασιλεὺς τῶν ζώων, ἡ προσοποποίηση τῆς ἀνδρείας καί τῆς ἀνριότητος, εἶνε ζωοκλῆ... Ὁμολογοῦμε πὺς μὲς φαίνεται ἀπίστικη ἡ πληροφορία αὐτή. Μολαταῦτα τὴν ὑποστηρίζουν πολλοὶ καί διάσημοι περιηγη-
ται, πού πέρασαν δλόκληρη σχεδὸν τὴ ζωή τους στὰ λημέρια τῶν ἐπιφύλων αὐτῶν θηρίων, στὰ βάθη τῆς Τροπικῆς Ἀφρικῆς. Τό λιοντάρι, λένε, τὸ βάλε στα πόδια μὲς ἀκούσει τὸν περιμυρδὸ θόρυβο. Δίνει δηλαδὴ τόπο στὴν ὁρμή, ἀποφεύγει τὴν σινάντη μὲ τοὺς ἀνθρώπους ! Τό ἐλαφρότερο πάτημα τὸ διώχνει μακριά, ἀκοί νὰ ἔξερ πὺς μπορεῖ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀσφαλῶς, χωρὶς κανένα κίνδυνο. Ὅταν ὅμως καταλάβει πὺς τὸ κυνηγᾶνε γιὰ νὰ τὸ σκο-
τώσουν, τότε γίνεται πραγματικὰ ἐκπληκτικόν. Καί ὅσο ὁ κίνδυνος εἶνε μεγαλύτερος, τόσο μεγαλύτερο θάρρος πέρνει. Εἶνε μάλιστα παροιμιώδης ἡ γενναίότητα τῆς λέαινας ὅταν ἀπειλοῦνται τὰ παι-
διά της. Δὲν τὸχει σὲ τίποτα νὰ δοῦρη ἐναντίον δλοκληρῶν συν-
τάγματος ὀπλισμένων ἀνθρώπων. Γενικῶς ὅμως τὰ λιοντάρια ἀπο-
φεύγουν τὸν ἄνθρωπο, ἐφόσον καταλοβεῖνουν πὺς δὲν κινδυνεύει ἡ
ζωή τους.

Ἀπ' ὅλα τὰ ἀγρία θηρία τῆς Ἀφρικῆς, τὸ πὺ πονηρό καί τὸ πὺ ἐλπίστο εἶνε ὁ πάν-
θηρας. Μόλις δεῖ πὺς πλησιάζει πρὸς τὸ μέ-
ρος τοῦ κανένας ἀνύποπτος μαῖρος, σκαρφα-
λώνει ἀμέσως, σάν πελώριος γάτος, στὸ ψηλό-
τερο κλαδί τοῦ πρώτου δέντρου πού θὰ βρεθῇ
μπροστά του, καί τὴ στιγμή πού τὸ θῆμα του
περνάει ἀπὸ κάτω, χυμᾶει καταπάνω του καί τὸ
σπαράσει μὲ τὰ δόντια του, χωρὶς πολλὰς δια-
τυπώσεις !...

Ὁ πάνθηρας ἔχει καί τις ιδιοτροπίες του. Δὲν μπορεῖ νὰ ριχτῇ σὲ ἄνθρωπο μὲ τὸ φῶς τῆς
μέρας !... Τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας τὸν ἐμνεῖ...
Τὴν ἡμέρα, δὲν ἔχει ποτὲ τὸ κουράγιον νὰ ἐπι-
τεθῇ—κι' ἂς πεθαίνει τῆς λείνας. Μόλις ὅμως
σκοτεινιάσει, πλησιάζει σιγά-σιγά στὸ χωριὸ
πού τὸ ἔχει σημαδεύει ἀπὸ τὴν προηγουμένη
νύχτα. Οἱ μαῖροι κοιμῶνται ἀνύποπτοι, ξεπλω-
μένοι ὀλόγυμνοι καταγῆς. Ἀξαφὰ κάποιος ἀπ'
αὐτοὺς—ὄχι ὁ πὺς... τυχερός βέβαια—αἰσθάνε-
ται νὰ τὸν γαργαλᾶνε στὰ πόδια, καί χαμογε-
λάει στὸν ὕπνο του. Ὅταν ὅμως καλοξυπνῇ
βρίσκειται ὁ μισὸς στὸ στόμα τοῦ θηρίου. Ὑστερ' ἀπὸ λίγες μέρες,
ἔρχεται ἡ σειρά κάποιου ἄλλου. Τὸ χωριὸ τότε ταραῖται καί στή-
νει παγίδες γιὰ νὰ πιάσει τὸν ὀχληρὸ ἐπισκεπτή. Μά κείνος, ἀνη-
φώντως ὅλες τις πανουργίες του, ξαναπηγαίνει κάθε δὺο τρεῖς μέ-
ρες στὸ... ἐστιάτοριον πού διάλεξε καί δὲν τ' ἀφήνει ἡσυχὸ παρὰ
μονάχα ὅταν τὸ ρημάξει !...

Οἱ ἑλέφαντες, οἱ τεράστιοι αὐτοὶ σόρκινοι ὄγκοι, ἔχουν πολὺ
καλὴ καρδιά, καί εἶνε τὰ ἡσυχώτετα ζῶα τοῦ κόσμου, ὅταν ἐννοεῖ-
ται σέβασαι καί σὺ τὴν ἡγεῖα τους. Μά γιὰ κακὴ τους τύχη τὰ
δόντια τους, οἱ γνωστοὶ ἐλεφαντόδοντες, πού εἶνε γνωστὴ ἡ ἀξία
τους σὲς διάφορες ἀγορές, γίνονται ἀφορμὴ τοῦ ἐξολοθισμοῦ των.
Στὴν κυνηγῶν τοὺς καταδιώκουν καί τοὺς σκοτώνουν γιὰ τοὺς πε-
ρίφηρους χαυλιόδοντάς των, ἀπὸ τοὺς ὁποίους γίνεται τὸ γνωστὸ
μας φιλντισί !...

Τὸ κυνήγι ὅμως τῶν ἐλεφάντων εἶνε πολὺ δύσκολο, ὄχι μόνο
ἐπειδὴ τὸ χονδρὸ δέμα τους δὲν χαμπαρίζει ἀπὸ σφαίρες—οἱ μυῖ-
γες μᾶς κάνουν ἐμᾶς μεγαλύτερη ἐντύπωση !—μὰ κ' ἐπειδὴ τὸ θέω-
ρατο αὐτὸ ζωὸ ἀποκτᾶ, μὲρὸς
στὸν κίνδυνο, πόδια λαγοῦ ! Ἀ-
μὰ ἀποφασίσει ὁ ἐλέφαντας νὰ
τρέξῃ, δὲν τὸν φτάνει οὔτε που-
λί !... Ὑπελογιστὴ πὺς ἕνας
ἐλέφανς μπορεῖ νὰ διατρέξῃ 100
χιλιόμετρα τὴ μέρα !

Ὁ ἴδιος περιηγητὴς ἐξακρί-
βωσε πὺς ὁ ἵπποπόταμος δὲν
ἔχει καθόλου ἀγρία ἐστιακία. Ἡ
καλωσύνη τῆς καρδιάς του εἶνε
κατὰ ἀφάνταστο. Ἀσχετο τὰ-
ρᾶ ἂν ἐκεῖ πού κάνει τὸ μπάνιο
του στὸν ποταμὸ ἰδεῖ νὰ πλη-
σιάζῃ κανένα ἀκάτιο, καί τὸ
ἀναποδογυρίζει μὲ τὴν τερα-

στία μοῦρη του. Τὸ κάνει αὐτὸ γιὰ νὰ γελάσῃ. Εἶνε φροσέρ !
Ὅπως δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία ἂν εἰς ἀρπάξῃ μὲ τὰ δόντια του
καί εἰς τραγανίσῃ μέσα σὲ τρία λεπτά τῆς ζωᾶς (τόσο ἀκριβὸς
θέλει γιὰ νὰ φάῃ ἕνα ἄνθρωπο !). Οὔτε ἕνα περνάει ἀπ' τοῦ
του ἡ ἰδία πὺς εἰς βλάπτει. Τὸ θεωρεῖ ἀπλοῦστα παιχνιδὶ νὰ
εἰς αἰσθάνεται νὰ περνᾶτε ὅπ' τὸν εἰς φάγο σὴν κοιλιὰ του. Κατὰ
τὰ ἄλλα ἔχει... πολὺ καλὴ καρδιά !...

Οἱ μαῖροι ὅμως τῆς Ἀφρικῆς, ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα τῆς ἐρηδᾶς καί
τῆς θαλάσσης, φοβοῦνται περισσότερο τὸν τροκιδέ-ιλο. Καί γιὰ
τοῦτο, κάθε γρόνο, μὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς ταῖζον τοῦ φρεμάτος, ὅλες
ἡ φυλὲς διοργανῶν μεγάλες κ' ἐπιβ' ηγνιές τελετὲς πρὸς κατε-
υναμίαν τῶν ἀνθρωποφαγῶν διαθέσων τοῦ τροκιδέλου. Θυσιάζ-
ουν δηλαδὴ ἕνα ἀρνὶ καί τὸ τρῶνε ὅλοι μαζί ! Αὐτὸ τὸ θεωροῦν
ἄρκετὸ ἔορτι κατὰ τοῦ θηρίου !...

Μολαταῦτα, περισσότερο κ' ἀπ' τὸ λιοντάρι, κ' ἀπ' τὸν πάν-
θηρα κ' ἀπ' τὴν Τίγρη καί τὸν τροκιδέ-ιλο, φοβοῦνται οἱ μαῖροι
καί μικροῦτερες, ἀδιόρατες σχεδὸν μυγίτσες, τῶν ὁποίων τὸ κέν-
τημα εἶνε θανατηφόρο ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος ἰσώσεως.

Καί τὸ τρομερώτερο μ' αὐτὴν τὴν ἐχθρὸ εἶνε
πού οὔτε τὸν βλέπει οὔτε αὐτὸν καί μπορεῖ νὰ τὸν
σκοτώσῃ. Ἐκτός τοῦ ἀοράτου αὐτοῦ διαβόλου
ὁπότε καί μὴ ἄλλη μικροσκοπικὴ μυῖγα, ἡ
Τσέ-Τσέ ὅπως τὴν λένε οἱ αὐτόχθονες, πού ἂ-
μα σὲ κινήσῃ σὲ πιάει ὕανος γιὰ ὀλόκληρος
ἐβρομάδες !... Ἀπὸ τὸν ὕπνο δὲ αὐτὸ ξυπνάς
στὸν... ἄλλο κόσμῳ !...

Εἶνε πάλι καί κατὰ μυρμηγκία—μυσὸ μέτρο
μᾶνρος—τὸ ὁποῖα σχηματίζουν γάλαγγας μῆ-
κους ἀρχετῶν ἑκατοντάδων μέτρων καί βγαί-
νουν περίπλοτο. Ἀσυτῆρα αὐτὸ καί πού θὰ τὸν
βροῖνε νὰ γοιμάται ἀέριμος πῖστο ἀπὸ κανέ-
να θῆμα. Ὅμοιον ἀπάνω του, τρῶνε πρῶτα
τὰ μάτια, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ νὰ βλέπῃ καί νὰ
φυγῇ—πόση σοφία ἔδωσε ἡ φύσις στὰ ζῶα !—
καί ὕστερα ἀρχίζουν νὰ τραγανίζουν τὸ σῆμα
του. Τὸ σκαπάζουν ὀλόκληρο καί τρῶνε ἀ-
χόρηστα. Ὅταν διαλυθῶν καί σκορπίσων νὰ
φύγουν, δὲν ἀφήνουν ἐπὶ τόπου παρὰ τὰ γαλο-
καθαρισμένα κόκκα' α' ἐνὸς σκελετοῦ, πού δὲν θὰ
τὸν κ' ἐβροῖτε τόσο γρήγορα καί τόσο τέλεια ἀπ'
τῆς σάρκες του, ὁ καλύτερος καί πειὸ εἰδικὸς ὑπὸ ληλὸς τοῦ Ἀνα-
τομείου μᾶς !...

Πολλοὶ ὑποστηρίζουν πὺς ἡ ἀνθρωποφαγία ἐξηφανίσθη τελείως
ἀπ' τὸ Κογκό. Λάθος. Ὁ Καννιβελισμὸς ἱστανται ἀκόμη. Καί
κατὰ περισσότερο μάλιστα. Ὅλοι οἱ μαῖροι τοῦ Κογκό εἶνε ἀνθρω-
ποφάγοι, πὺς λίγο πὺς πὺς. Ἡ ἀνθρωποφαγία βέβαια ἀπαγο-
ρεύεται. Μά πὺς εἶνε δυνατό νὰ παρακολουθῶν ἡ ἀρχὴς τί γίνε-
ται σὲ κείνη τὴν ἀχινὴ καί θραὶ κατοικημένη ἔκτοση, ὅπου καθη-
μερινῶς ἀνακαλύπτονται καί νέα χωριά... τῶν ὁποίων ἡγνοεῖτο ὡς
τότε ἡ ὑπαρχίς ;

Ἐν τούτοις οἱ μαῖροι τοῦ Κογκό ἔχουν καί κάποιον δικαιολογη-
τικὰ ὅπρι αὐτῶν. Δὲν γίνονται δηλαδὴ ἀνθρωποφάγοι ἀπὸ κακία ἢ
ἀπὸ λαίμαργία, μὰ γιὰ λόγους καθαροῦ θρησκευτικοῦ. Παραδειγ-
ματικὴ χώρα : Δυὸ φυλὲς βρισκονται σ' ἐμπέλειον κατὰσκη. Ὁ
ἀρχηγὸς τῆς μῆδς ἐξ αὐτῶν σκοτινεται σὴν μάχη. Οἱ ἑχθροὶ πέρ-
νουν τότε τὸ πῶμα του καί, ἂν ὁ μακροχρὴς γημίζονταν γιὰ τὴν
ἀνδρεία του καί τὴν ἐξυπνάδα του, τὸν φύνουν καί τὸν τρῶνε γιὰ
νὰ κληρονομήσουν τὴς ἡθικῆς
καί φυσικῆς ἀρετῆς του !...

Μαζὺ μὲ πολλὰς καί διαφο-
ρες ἐλεεινῆς συνήθειες πού ἔ-
χουν οἱ μαῖροι—καί πού δὲν
μπορεῖσαν νὰ τις ἀποτινάξουν
παρ' ὅλη τὴν πολυεὴ συμβίω-
σὴ τους μὲ τοὺς Εὐρωπαίους—
εἶνε καί τὸ ἐθιμὸ τους νὰ μὴ
θέλουν, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, νὰ θά-
ψουν τοὺς νεκροὺς πού πεθαί-
νουν ἀπὸ πυρετοῦ.

Οἱ ἐπιδημικοὶ πυρετοὶ στὰ
μέρη τους ἐπιφέρουν ἀκαριαίως
τὸν θάνατο. Μόλις λοιπὸν πεθᾶ-
νεν κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς οἱ ἐπιζών-

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΑΘΗ

ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΤΕΣ "ΒΙΒΛΙΟΜΑΝΩΝ,"

Βιβλιόφιλοι και βιβλιομανείς. — 'Ο Μπουλάρ και ο μανδύας του. — Τά ξη σπίατα όπου εστεβάζε τα βιβλία. — Κίνδυνος... θάνατος!... 'Ο Ρισάρ πού δέν ήξερε τί βιβλία είχε. — Μή θίγετε τὰ βιβλία μου! 'Η βιβλιοθήκη του Φαλκονέ.

"Όταν λέμε τή λέξη «Βιβλιομανία» δέν έννοούμε βέβαια τήν «Βιβλιοφιλία». Βιβλιόφιλος, είνε κάθε διανοούμενος, κάθε φιλαναγνώστης πού αγαπά τὰ βιβλία τόσο γιά τὸ περιεχόμενό τους όσο καί γιά τήν τυχόν κομψή τους εμφάνιση. Βιβλιομανής όμως είνε εκείνος πού «συλλέγει» βιβλία, όπως άλλοι συλλέγουν γραμματόσημα, κάρτ-ποστάλ ή καί.. κουτιά σπύρων. 'Ο βιβλιόφιλος αγοράζει τὰ βιβλία πού πρόκειται νά διαβίση, ἀπὸ τὰ ὁποία πρόκειται νά μορφωθῇ, πού, μὲ μιὰ λέξη, συμφωνοῦν μὲ τὰ γούστα του καί μὲ τὴν προσηλυτικὴν του. 'Ο βιβλιομανής, τουναντίον, προμηθεύεται κάθε βιβλίον, ἀρεστὸ νὰ ἔχη μιὰ χάρουα βιβλιοπωλική ἀξία, τίς περισσότερες δὲ φέρει, οὕτε τὸ διαβάζει κίν. Σκοπὸς του είνε νὰ ἀποκτήσῃ ὅσον τὸ βιβλίον.

Τὰ χρονικά τῆς βιβλιομανίας ἀναφέρουν πληθὺς τέτοιων ἐκκεντρικῶν τύπων. Ἀς ἀναφέρουμε μερικὸς.

'Ο κυριώτερος ἴσως ἀπὸ τοὺς τύπους αὐτοὺς ὑπῆρξεν ὁ παριζιανὸς πλῆθον Μπουλάρ. Τὸν Μπουλάρ αὐτόν, δέν τὸν συναντοῦσε κανεὶς, χειμῶνα-καλοκαίρι, παρὶ νὰ περπατοῦσε στὶς ὁδοὺς τοῦ Σηζουάνα, ἐκεῖ όπου εἶνε ἐγκαταστημένοι οἱ ὑπαίθριοι καλαιοπώλαι, τυλιγμένοι μέσα σ' ἓνα μακρὺ μανδύον ὁ ὁποῖος ἦταν ἐμφανιζόμενος μὲ ἓνα σωρὸ τσέτες-φρουσακίονες πάντοτε ἀπὸ διάφορα βιβλία. Εἶχε νοιζιάσει... ἔξη σπίατα, μὲς στὸ Παρίσι, σὰ ὁποῖα εἶχε στοιβάσει τὰ βιβλία του δὲν ἔνα πάνω στ' ἄλλο! 'Ο ἐπισκέπτης του κινδύνευε διαρκῶς, ἐάν ἀπὸ ἀδεξιότητα ἐπρωχενε λίγο μὲ τὸ πόδι καμιά ἀπ' αὐτὲς τίς πυραμίδες, νὰ τὴν γκρεμίσῃ ὀλόκληρη καί νά... καταπλακωθῇ κάτω ἀπ' τὸν ὄγκον τῶν βιβλίων! 'Οποιο βιβλίον «εἰσέπηγε» μέσα σ' ἓνα ἀπὸ τὰ σπίατα αὐτὰ τοῦ Μπουλάρ... χανόταν γιὰ πάντα, σὰ νὰ εἶχε ριχθεῖ στὴ μέση τοῦ Ὠκεανοῦ! 'Ο ἴδιος ὁ ἰδιοκτήτης του ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸ ξαναβρῇ ποτέ!...

"Ένας ἄλλος βιβλιομανής ὁ Ρισάρ Ἐμπέρ ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸν Μπουλάρ. Αὐτὸς ἀγόραζε ὀλόκληρες βιβλιοθήκες, σὲ πόλεις τίς ὁποῖες δέν εἶχε ἐπισκεφθῇ ποτέ του καί τίς ἀφῆνε ἀθίγκτες καί ἐρημικὰ κλεισμένες, δίχως νὰ τοῦ γεννηθῇ ποτε τὸ ἐνδιαφέρον ἢ ἔστω καί περιέργεια, νὰ πᾶν νὰ τίς δῇ ὁποῖα κόντα! "Όταν ἓνα βιβλίο τοῦ ἄρεσε, ἀγόραζε... ὅλα τὰ ἀντίτυπά του, χωρὶς νὰ τὸν ἐνδιαφέρῃ τὸ ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντίτυπα ἦσαν φυσικὰ ὅμοια μεταξὺ τῶν! 'Ο Ἐμπέρ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀγορῶν, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μπουλάρ, ... ὅλη τὴν τεραστίαν βιβλιοθήκην του!

"Άλλος περίφημος βιβλιομανής ἦταν ἐπίσης ὁ Νεζόν, αὐτὸς τὸν ὁποῖον ὁ Λά "Αρτ ἀποκαλοῦσε: «ὁ πῆλκος τοῦ Ντιντερό». 'Ο Νεζόν εἶχε πάθος μὲ τὰ ὥρατα δεμένα καί ὥρατα τυπωμένα βιβλία. "Όταν εἶκατε ἀπὸ ἓνα βιβλίο καί ἓνα ἔστω φύλλον δέν τὸ ἀγόραζε ποτέ, ὅσο ἐνδιαφέρον καί ὅσο σπάνιο καί ἀν ἦταν.

Στὸ σπίατὸν τὸν κανέναν δέν εἶχε τὸ δικαίωμα νάγγιξῃ τὰ βιβλία του. "Όταν τύχαινε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ κανένα πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ κολακεύῃ ἐξαιρετικὰ, ἐβγαζε ὁ ἴδιος ἓνα βιβλίο ἀπὸ τὴ θέση του, τὸ ἀνοίγει, ἐγέρει τίς σελίδες μόνος του, ἐπιστρέφοντας τὴν προσοχὴν τοῦ φίλου του ἐπάνω στὸ ὥρατο του δέσμο, στήν καλλιτεχνικὴν του ἐκτύπωση καί στήν στιλπνότητά τοῦ χαρτιοῦ. Τὸν εἶκανε ὅμως τρόμος καί ἐκπευθε νὰ τὸ ξανατοποθετήσῃ στὴ θέση του ἐάν ὁ ἐπιτεκτεπτής του ἀπεπειράτο, ἀπὸ εὐγένεια, νάγγιξῃ τὸ βιβλίο μὲ τὴν ἀκρὴ τῶν δακτύλων!...

Καί τώρα, ἀφοῦ ἐμυλήσαμε γιὰ τοὺς βιβλιομανεῖς ἄς ἀναφέρουμε καί τὸν πιὸ φιημένο, τὸν πιὸ «ἐκλεκτικὸν» ἀπὸ τοὺς βιβλιόφιλους. 'Ηταν καθὼς ἀναφέρει ὁ Πιγκουά, κάποιος ὀνόματι Φαλκονέ.

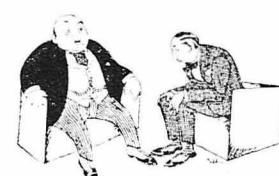
'Ο Φαλκονέ αὐτὸς ἐσχηνάιζε τὴν βιβλιοθήκην του κατὰ τὸν ἔξῃ; τρόπο: "Όταν ἀγόραζε ἓνα ἔργο — δωδεκάτομο, νὰ πῶμε — καί δέν εὕρισκε ἐνδιαφερόμενος παρὰ μόνον ἔξη σελίδες ἀπ' αὐτὸ κρατοῦσε τίς ἔξη αὐτὲς σελίδες, καί τὸ ὑπόλοιπον... τῶμαχε στὴ φωτιά!...

~~~~~
τες πέρνονταν τὸ πτώμα καί τὸ πετᾶνε στὰ γύρω ποτάμια. Ἐτσι ὅμως μολύνονται τὰ ποτάμια καί δέν μποροῦν νὰ πιῶνε νερὸ ἀπὸ αὐτὰ! Κοντεύουν λοιπὸν νὰ τρελαθοῦν ἀπ' τὴ δίψα! Μολυαυτὰ δέν έννοοῦν νὰ βάλουν γνώση. Καί μόλις καθαρίσουν τὰ νερά καί τοὺς ἐπισκεπτῇ, κατὰ τύχην, καινούργια ἐπιδημία πάλι τὰ πτώματα τῶν νεκρῶν πέρνουν τὴν ἀγούσαν πρὸς τοὺς ποταμούς! Μὲ τὴν φάρμακα αὐτὴ ψοφοῦν τῇ; δίψας κατὰ τὸν ἀθλιέστερο καί ἡλιθιώτερο τρόπο...

Γιατί δὲ τὸ κάνουν αὐτὸ οἱ ἐπιζῶντες; Γιατί πετοῦν τοὺς νεκροὺς στὰ ποτάμια; Ἀπλῶστα γιὰ νά... δροσιζοῦνται οἱ πεθαμένοι!...

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ο Νάθαν Μαγεμπάουμ εἶχε τὴ συνήθειαν νὰ δίνῃ ὑποσχέσεις πού δέν τις κρατοῦσε ποτέ. Μιά μέρα πού τὸν ἐπισκεφθῇ ὁ δανειστής του Ἰσακ Μολούμ γιὰ νὰ τοῦ ἐξοφλήσῃ ἓνα γραμμάτιο πού εἶχε ληξεί, τοῦ ὑποσχέθη, ὅτι θὰ τὸ κανονίσῃ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες καί ἐπρόσθεσε:

— Ἐξέρετε ὅτι ὁ λόγος μου, ὅταν τὸν δίνω ἔχει πολλὴ βαρύτητα.

— 'Ο Μολούμ ἐχαμογέλασε καί εἶπε:

— Ἄν τὸ ξέρω λέει; Μὰ ἀκριβῶς βαρύνει τόσο πολὺ ὥστε δέν μπορεῖτε νὰ τὸν... κρατήσετε!...

***

Τί σοῦ εἶνε οἱ Ἑβραῖοι.

— Κύριε Λεβὺ σὰς παρουσιάζω τὸν ἐξάδελφόν μου. Εἶνε πάρα πολὺ πτωχός. Ἴσως θὰ μποροῦσατε νὰ τὸν βοηθήσετε.

— Ἐστω... θὰ τοῦ δώσω πενήντα φράγκα. Φθάνει;

— Τί λέτε κύριε Λεβὺ. Ἐχετε μεγάλα αἰσθήματα. Θὰ μοῦ δώσατε ὅμως καί ἐμένα τὴν προμήθειά μου.

— Ποιὰ προμήθεια; Γιὰ ποῖο λόγο;

— Ἐγὼ δὲ σὰς... τὸν ἔφερα!

***

'Ο ἔμπορος στὴν ὑπάλληλό του.

— Δεικνίεις ἀπαντήσατε μὲ αὐθάδεια σ' αὐτὴ τὴν κυρία. Ἐξέρετε πολὺ καλὰ, ὅτι οἱ πελάτες πάντοτε ἔχουν δίκην.

— Θὰ συμμορφωθῶ στὸ μέλλον κύριε. Μοῦ ἔλεγε ὅτι ὁ καταστηματοῦχος αὐτοῦ τοῦ μαγαζιοῦ εἶνε ληστής!...

***

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ δανείσετε ἓκατὸ φράγκα;

— Ἐκατὸ ὄχι. Ἀλλὰ πενήντα, ἂν θέλετε, μάλιστα.

— Εκείνος ἔχει πῶναι τὰ πενήντα φράγκα καί ὕστερα λείει:

— Καί τώρα πῶς θὰ κανονίσουμε τοὺς λογαριασμούς μας;

— Μοῦ ὁρεῖτε πενήντα φράγκα.

— Ἐτεῖς μοῦ ὁρεῖτε πενήντα φράγκα. Μὴ ξεχνάτε πῶς σὰς ζήτησα ἔκατὸ!...

***

'Ο γιὰτρος. — Πρόπει νὰ σοῦ δώσω ἓνα δυνατότερο καθόσπιτο. Εἶδες ὅτι ἐκεῖνο πού σοῦ ἔδωσα χθὲς σ' ἐνέργησε μόνον μιὰ φορὰ.

'Ο φελάτης. — Μάλιστα γιὰτρέ μου. Μόνον μιὰ φορὰ. Ἀπὸ τίς ὁκτὼ τὸ πρωτὸς τίς τέσσερες τὸ ἀπογευματινὸν!...

***

'Η κ. Μπακαλιάρου καί ἡ κ. Τσιγράφου σὺζουσι νεοπλούτων, μιλῶν γιὰ τὸ νέο θέατρο πού ἀνοίξε τελευταῖως.

'Η κ. Μπακαλιάρου λέγει:

— Ἦσουν χθὲς στὸ ἀνοιγμα τοῦ νέου θεάτρου. Ἐξαισία ἡ ἀκουστικὴ.

— Το ἔμαθα καί ἐγὼ, ἀπιντὰ ἡ κ. Τσιγράφου. Λαμπρὰ ἡθοποιὸς πράγματι αὐτὴ ἡ... ἀκουστικὴ!...

Ορισμός:

(Ἡ συζήτησις μεταξὺ δυὸ πτωχοπροδορῶν).

— Δέν ξέρεις τί θὰ πῇ πολυτέλεια; Θὰ σοῦ φέρω ἓνα παράδειγμα. Φαντάσου ἓναν ἄνθρωπον πού ἔχει τόσο μακρὰ γενειάδα πού τοῦ καλύπτει τὸ στήθος. Λοιπὸν ἂν φορῇ γραβάτα, θὰ πῇ ὅτι κάνει πολυτέλεια!...

